

HAZIRAN'DA KAYBETTİĞİMİZ İKİ BÜYÜK USTA

Haziran ayı iki büyük şairimizin ölüm ayıdır 2 Haziran 1991 'de Ahmed ARİF, 3 Haziran 1963'te Nazım HİKMET yaşama veda ettiler.

Özellike Nazım Hikmet bu günlerde milliyetçi çevreler tarafından sahiplenilmeye çalışılıyor. Bunu yaparlarken, Nazım'ın yaşam biçimi, düşünceleri ve mücadelesinden soyutlayarak, kimi şiirlerini öne çıkartmaya çalışıyorlar.

Oysa hem Nazım Hikmet, hem de Ahmed ARİF yalnız şiirleriyle değil, düşünce ve mücadeleleriyle de barıştan, özgürlükten eşitlikten yanatavır koyan iki büyük insandırlar. Ve salt bu nedenlerle her iki şairde baskı altında yaşadılar ve öldüler.

AHMED ARİF (1927-1991)

ANADOLU

Beşiklervermişim Nuh'a
Salıncaklar, hamaklar,
Hava Ana'n dünkü çocuk sayılır,
Anadolu'yum ben,
Tanıyor musun?
Utanırım,
Utanırım fu karalıktan,
Ele, güne karşı çıplak...
Üşüfidelerim,
Harmanım kesat.

Kardeşliğin, çalışmanın,
Beraberliğin,
Atom güllerinin katmer açtığı,
Şairlerin, bilginlerin dünyalarında,
Kalmışım bir başıma,
Bir başıma ve uzak.
Biliyor musun?
Binlerce yıl sağılmışım,
Korkunç atlılarıyla parçalamışlar
Nazlı, seher-sabah uykularımı
Hükümdarlar, saldırganlar, haydutlar,
Haraç salmışlar üstüme.
Ne İskendertakmışım,
Ne şah ne sultan
Göçüp gitmişler, gölgesiz!
Selam etmişim dostuma
Ve dayatmışım...
Görüyor musun?
Nasıl severim bir bilsen.
Koroğlu'yu,
Karayılan'ı,
Meçhul Asker'i...
Sonra Pir Sultan'ı ve Bedrettin'i.
Sonra kalem yazmaz,
Bir nice sevda...
Bir bilsen,
Onlar beni nasıl severdi.
Bir bilsen, Urfa'da kurşun atanı
Minareden, barikattan,
Selvi dalından,
Ölüme nasıl gülerdi.
Bilmeni mutlak isterim,
Duyuyor musun?
Öyle yıkma kendini,
Öyle mahzun, öyle garip...
Nerede olursan ol,
içerde, dışarda, derste, sırada,
Yürü üstüne üstüne,
Tükür yüzüne celladın,
Fırsatçının, fesatçının, hayının...
Dayan kitap ile
Dayan iş ile.
Tırnak ile, diş ile,
Umut ile, sevda ile, düşünce ile
Dayan rüsva etme beni. Gör, nasıl yaratırım,
Namuslu, genç ellerinle.
Kızlarım,
Oğullarım var gelecekte,
Herbiri vazgeçilmez cihan parçası.
Kaç bin yıllık hasretimin koncası,
Gözlerinden,
Gözlerinden operim,
Bir umudum sende,
Anlıyor musun?

NAZIM HİKMET (1902 - 1963)

OTOBİYOGRAFİ

1902'de doğdum
doğduğum şehre dönmedim bir daha
geriye dönmeyi sevmem
üçyaşında Halep'te paşatorunluğu ettim
on dokuzumda Moskova komünist üniversite
öğrenciliği
kırk dokuzumda yine Moskova'da Tseka-Parti
konukluğu
ve on dördümden beri şairlik ederim
kimi insanlar otların kimi insan balıkların çeşidini bilir
ben
ayrılıkların
kimi insan ezbere sayar yıldızların adını
ben hasretlerin
hapislerde de yattım büyük otellerde de
açlık çektim açlık grevi de içinde ve tatmadığım
yemeyok gibidir
otuzumda asılmamı istediler
kırk sekizimde Barış madalyasının banaverilmesini
Verdilerde
otuz altımda yarım yılda geçtim dört metre kare
betonu
elli dokuzumda on sekiz saatte uçtum Prag'dan
Havana'ya
Lenin'i görmedim nöbetini tuttum tabutunun
başında 924'te
961 'de ziyaret ettim anıt kabri kitaplarıdır
partimden koparmağa yeltendiler beni
Sökmedi

yıkılan putların altında da ezilmedim
95 l 'de bir denizde genç bir arkadaşla
yürüdüm üstüne ölümün
52'de çatlak bir yürekle dört ay sırtüstü bekledim
ölümü
sevdiğim kadınları deli gibi kıskandım
şu kadarcık haset etmedim Şarlo'ya bile
aldattım kadınlarımı
konuşmadım arkasından dostlarımın
içtim ama akşamcı olmadım
hep alınımın teriyle çıkardım ekmeğim paramı ne mutlu
bana
başkasının hesabına utandım yalan söyledim
yalan söyledim başkasını üzmemek için
ama durup dururken de yalan

söylemedim
bindim tirene uçağa otomobile
çoğunluk binemiyor
operaya gittim
çoğunluk gidemiyor adını bile
duymamış operanın
çoğunluğun gittiği kimi yerlere de ben gitmedim
21'den beri

camiyeye kiliseye tapınağa havraya büyücüye
ama kahve falına baktırdığım oldu

yazılarım otuz kırk dilde basılır

Türkiye'mde Türkçemle yasak
kansere yakalanmadım daha
yakalanmam de şart değil
başbakan fakam olacağım dayok
meraklısı da değilim bu işin
bir de harbe girmedim
sığınaklara da inmedim gece yaraları
yollara da düşmedim pike yapan uçakların altında
ama sevdalandım altmışımayakın
sözün kısası yoldaşlar
bugün Berlin'de kederden gebermekte olsam da
insanca yaşadım diyebilirim
ve daha ne kadaryaşarım
başımдан nelergeçerdaha
kim bilir

Nazım